

fremstætte. Jeg kan være med til, hvad der kan gøres for at forhindre, at Kunstsmør sælges her i Landet for Andet end, hvad det er; og hvad der kan gøres for at forhindre, at Kunstsmørret udgiver sig, navnlig paa det engelske Marked, for dansk og naturligt Smør, kan og vil jeg ogsaa gjerne være med til. Altsaa, hvad Lovforslaget indeholder af den Slags forebyggende Bestemmelser, kan jeg i det Væsentlige slutte mig til. Dog maa jeg med Hensyn til § 2 bemærke, at jeg ikke finder det ganske billigt, at der ikke i samme Lokale maa sælges baade naturligt og kunstigt Smør. Man vil derved gøre en Indskrænkning i den personlige Frihed, der er til Stede overfor al anden Vareforhandling. I alle andre Forhold have Forhandlerne Lov til at føre i deres Lager, deres Butik, forskjelligartede Varer, ja, endog Varer, hvorved man er i Stand til at bebringe lige saa meget, som der kan være Tale om, naar man tillader Forhandlerne at sælge baade naturligt og kunstigt Smør fra samme Lokale. Der kan vist træffes saadanne Foranstaltninger, hvad jo ogsaa denne Lov sigter til, at det vil blive tydeligt og let kjendeligt for Kjøberne, hvad der er kunstigt Smør, og hvad der er naturligt. Jeg er en bestemt Modstander af §§ 6 og 7. Der er imidlertid sagt saa meget om disse af andre ærede Talere, at jeg kan indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger: Naar man i § 6 forbyder at blande Smør eller Fløde i kunstigt Smør, da har man med det Samme forbudt Tilvirkningen af Kunstsmør. Vi maa nemlig ikke betragte Smør og Fløde som tilfældige Bestanddele af Kunstsmør; det er nødvendige Bestanddele, uden hvis Benyttelse man ikke kan lave Kunstsmør. Hvad § 7 angaar, maa man heller ikke se bort fra, at Farven har en overordentlig væsentlig Betydning for Tilvirkningen af Kunstsmør. Det er næppe rigtigt, at Farven er en ligegyldig Sag. Derjom det var Tilfældet for dem, der spise Kunstsmør, kunde man med samme Føie antage, at Farven ogsaa var ligegyldig for dem, der spise naturligt Smør. Men derjom jeg vilde foreslaa: Lad os bytte om, lad os bestemme, at naturligt Smør skal være ufarvet, og at man skal have Lov til at farve kunstigt Smør, saa vilde de Herrer fra den anden Side rejse sig og sige: Nej, det gaar ikke an, thi for det naturlige Smør har Farven en stor Betydning. Dette mener jeg, at de kunne sige med Rette, men ligesaa vist mener jeg, at vi med samme Ret kunne hævde, at Farven for Kunstsmør har den selvsamme Betydning. Smidlertid er jeg slet ikke paa Landboernes Vegne saa bange for kunstigt Smør, jeg tror ikke, det vil blive nogen farlig Konkur-

rent for det gode Smør, som har vundet Nævnelse i England. Det gode Natursmør vil sikkert, navnlig naar det gennem en Konkurrence ansføres til bestandig at holde sig i den Hvide, det har naaet, eller maasse endogsaa til at udvikle sig videre i Retning af at blive bedre, kunne hævde sin Plads paa det engelske Marked over for Kunstsmør. I den Henseende nærer jeg ingen Frygt. Konkurrencen fra Kunstsmørrets Side vil da navnlig blive overfor det daarlige Smør, hvoraf der endnu produceres en ret betydelig Del paa Landet, men det er en Konkurrence, som paa ingen Maade er farlig, fordi vi ikke kunne have Noget imod, at Produktionen af daarlige Smør indskrænkes saa meget som muligt. Det er ikke lønnende at lave daarlige Smør. Naar altsaa Kunstsmørret kan have sig billigere og bedre end daarlige Smør, er der vundet Meget ved, at Kunstsmørret fortrænger det daarlige Smør. Det blev af et æret Medlem for et Dieblit siden udiakt, at danske Bønder og maasse Herremænd med bruge den Fremgangsmaade, at de sælge deres eget gode Smør og købe ringere Smør eller Kunstsmør til eget Brug. Jeg er ikke ubekjendt med disse Forhold, og jeg kan bekræfte, at det paa mange Steder forholder sig saa. Og det forekommer mig, at man derved er kommen ind paa en Vej, der er meget at anbefale. Jeg tør ikke sige, hvor meget Smør der produceres i Landet aarlig; jeg ser jo, at der til England udføres 30—40 Mill. Pund om Aaret. Jeg antager, at vi forbruge i Landet selv mindst 100 Mill. Pund aarlig, maasse noget Mere, maasse noget Mindre, jeg har aldrig set det opgivet, og det lader sig maasse ikke bestemt opgjøre. Men jeg gaar ud fra Folkemængden, og fra hvad der almindelig antages at være Gjenomsnitforbruget pr. Individ, og saa bliver det henimod 100 Mill. Pund om Aaret. Nu indrømmes det jo fra alle Sider, at Kunstsmør søger at nærme sig op til, om end ikke det allerbedste, saa dog meget godt Smør og man vil altsaa herefter, naar man lader det økonomiske Hensyn være det overveiende, kunne sende disse 100 Millioner Pund til England, naar man vil bruge Kunstsmør i Stedet for her hjemme. Kan man saa gaa ud fra en Prisforskjel af 20 Ore pr. Pund, vil der jo derved indvindes en Merindtægt af vor Smørproduktion paa 20 Millioner Kr. Jeg finder altsaa, at hvis Kunstsmørret i Virkeligheden er saa godt, som man siger, og man vilde slaa ind paa denne Præmis, vil derved vort Landbrug blive beriget med 20 Mill. Kr. om Aaret, og jeg skjønner altsaa ikke, at dette Kunst-